

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 149/05-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. mája 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. J. H., bytom B., a Ing. J. K., bytom B., právne zastúpených advokátkou JUDr. E. K., B., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 57 Cb 52/97 a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obo 24/03 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. J. H. a Ing. J. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 1. júla 2004 doručená sťažnosť Ing. J. H. a Ing. J. K. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 57 Cb 52/97

a postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obo 24/03.

Zo sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovatelia 29. januára 1997 podali Okresnému súdu Bratislava III žalobu o zaplatenie 882 000 Sk s príslušenstvom, ktorý z dôvodu vecnej príslušnosti vec 28. októbra 1997 odstúpil krajskému súdu. Krajský súd rozsudkom sp. zn. 57 Cb 52/97 z 5. októbra 2000 rozhodol tak, že žalobe sťažovateľov v celom rozsahu vyhovel.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, o ktorom najvyšší súd rozhodol uznesením sp. zn. 1 Obo 110/01 zo 6. decembra 2001 tak, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zrušil a vec 29. januára 2002 vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Krajský súd rozsudkom z 3. októbra 2002 rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť sťažovateľom sumu 222 360 Sk s prísl. a v ostatnej časti žalobu zamietol.

Proti predmetnému rozsudku podal žalovaný odvolanie najvyššiemu súdu, ktorý uznesením sp. zn. 1 Obo 24/03 zo 17. februára 2004 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby sťažovateľmi, v časti o zaplatenie istiny s príslušenstvom za obdobie 17. september 1994 až 31. december 2002 rozsudok krajského súdu zrušil a konanie v tejto časti zastavil; v časti sťažovateľmi uplatňovaného nároku za obdobie 11. marec 1993 až 17. september 1994 najvyšší súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu v tejto časti zamietol a vo zvyšnej časti rozsudok krajského súdu potvrdil.

Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že rozsudok krajského súdu sp. zn. 57 Cb 52/97 z 3. októbra 2002 v spojení s uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 24/03 zo 17. februára 2004 nadobudol právoplatnosť 28. apríla 2004.

Sťažovatelia podali 27. mája 2004 proti právoplatnému uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 1 Obo 24/03 zo 17. februára 2004 dovolanie.

Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného ďalej uviedli: „V prípade včasného prerokovania tejto veci na Krajskom súde v Bratislave a Najvyššom súde SR by sa navrhovatelia mohli účinne domôcť náhrady za odcudzené motorové vozidlo skôr ako takmer po siedmich rokoch. Avšak nečinnosťou a zdĺhavým konaním Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu SR im to nebolo umožnené (...).“

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyslovuje, že Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod spis. zn. 57 Cb 52/97 na Krajskom súde v Bratislave a pod spis. zn. 1 Obo 24/03 na Najvyššom súde SR porušil svojou nečinnosťou právo navrhovateľov Ing. J. H., bytom B. a Ing. J. K., bytom B. priznané v čl. 48 ods. 2) Ústavy Slovenskej republiky na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva navrhovateľovi Ing. J. H., bytom B. a Ing. J. K., bytom B. z dôvodu pretrvávajúcej právnej neistoty spôsobenej nečinnosťou Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod č. k. 57 Cb 52/97 a nečinnosťou Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod č. k. 1 Obo 24/03 finančné zadosťučinenie, každému vo výške: = 80 000,- Sk ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú je odporca povinný navrhovateľovi zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva navrhovateľom náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou.

Trovy právneho zastúpenia vo výške 9 338,- Sk (slovom: deväťtisíc tristotridsaťosem slovenských korún) za dva právne úkony vo veciach zastupovania pred Ústavným súdom SR je odporca povinný uhradiť do 15 dní od doručenia nálezu Ústavného súdu SR na účet právnej zástupkyne navrhovateľov (...).“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh vrátane sťažnosti predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí senátu bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania (m. m. IV. ÚS 292/04).

Sťažovatelia namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 57 Cb 52/97 a postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Obo 24/03.

Sťažovatelia podali sťažnosť, ktorou namietali porušenie ich základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v označených konaniach krajského súdu a najvyššieho súdu, na Poštovom úrade – B. (ďalej len „poštový úrad“) 29. júna 2004 a ústavnému súdu bola doručená 1. júla 2004.

Jednou zo zákonných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako oneskorene podanej (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (m. m. IV. ÚS 234/03, IV. ÚS 237/04).

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti opakovane vyslovil právny názor, že sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, III. ÚS 108/02, IV. ÚS 234/03, IV. ÚS 236/03, IV. ÚS 158/04).

Podľa ustanovenia § 31a zákona o ústavnom súde „ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku“.

Podľa § 57 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Sťažovateľmi napádané konanie na krajskom súde vedené pod sp. zn. 57 Cb 52/97 bolo v spojení s konaním na najvyššom súde vedenom pod sp. zn. 1 Obo 24/03 právoplatne skončené 28. apríla 2004 a v súlade s citovaným § 57 ods. 2 OSP posledným dňom dvojmesačnej lehoty určenej zákonom o ústavnom súde na podanie sťažnosti ústavnému súdu bol 28. jún 2004 (pondelok). Ústavný súd preto so zreteľom na skutočnosť,

že sťažovatelia podali sťažnosť na poštovom úrade 29. júna 2004, dospel k záveru, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom nebola zachovaná, sťažovateľom bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podali sťažnosť ústavnému súdu (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde), a preto ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde sťažnosť ako oneskorene podanú odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2005